

Základy operačních systémů

KIV/ZOS

Pavel Třeštík A17B0380P

Obsah

1	Úvo	d	3	
2	Analýza			
	2.1	File system	4	
		2.1.1 Blok	4	
		2.1.2 Inode	4	
		2.1.3 Bitmapa	5	
		2.1.4 Superblock	6	
	2.2	Příkazy	6	
3	Programátorská dokumentace 7			
	3.1	Moduly	7	
	3.2	Ukládání do adresáře	7	
	3.3	Implementace příkazů	7	
		3.3.1 cp	8	
		3.3.2 mv	8	
		3.3.3 rm	8	
		3.3.4 mkdir	8	
		3.3.5 rmdir	8	
		3.3.6 ls	9	
		3.3.7 cat	9	
		3.3.8 cd	9	
		3.3.9 pwd	9	
		3.3.10 info	9	
		3.3.11 incp	9	
		3.3.12 outcp	10	
		3.3.13 load	10	
		3.3.14 format	10	
		3.3.15 slink	11	
4	Uži	vatelská dokumentace	12	
	4.1	Přeložení a spuštění programu	12	
	4.2	Příkazy	12	

5 Závěr 14

1 Úvod

Cílem této práce je vytvořit zjednodušený souborový systém (anglicky file system, dále jen (pseudo) FS) založený na reálném FS i-uzlů (anglicky i-node, dále jen inode). Dále nad tímto systémem implementovat některé základní Linuxové příkazy jako například "cd, ls" a další. Tyto příkazy jsou zadávány do konzole, která bude součástí programu.

Konkrétní příkazy, které mají být implementovány jsou:

- cp zkopíruje soubor
- mv přesune soubor
- rm smaže soubor
- mkdir vytvoří adresář
- rmdir smaže adresář
- ls vypíše obsah adresáře
- cat vypíše obsah souboru
- cd změní aktuální cestu do adresáře
- pwd vypíše aktuální cestu
- info vypíše informace o souboru/ adresáři
- incp zkopíruje soubor pevného disku do pseudo FS
- outcp zkopíruje soubor z pseudo FS na pevný disk
- load načte soubor z pevného disku a vykonává příkazy z tohoto file
- format formátuje soubor na pseudo FS
- slink vytvoří symbolický link

2 Analýza

Programu se předá název souboru jako argument při spuštění. Do tohoto souboru je ukládán pseudo FS.

2.1 File system

File systém má 4 hlavní struktury, ze kterých se skládá. Tyto struktury jsou ve FS poskládány dle obrázku 2.1.

Tyto struktury jsou:

- 1. blok (anglicky block) uchovává data
- 2. inode uchovává informace o souboru/ adresáři a odkazy na bloky
- 3. bitmapa mapa určující obsazenost bloků/ inode
- 4. superblock uchovává metadata FS a adresy ostatních struktur

Obrázek 2.1: Struktura file systému

2.1.1 Blok

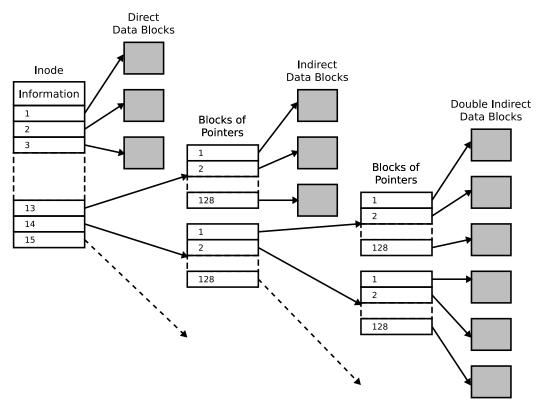
Blok je uložiště o konstantní velikosti.

2.1.2 Inode

Je to struktura, která reprezentuje každý adresář a soubor ve FS. Uchovává základní informace o adresáři/ souboru jako například velikost, ID a další. V inode jsou také uchovávány odkazy na bloky.

Každý adresář má právě jeden blok a tudíž je limitovaný počet položek, které mohou být v adresáři uloženy. Soubory mají proměnné počty bloků, ale stále jsou limitovány maximálním počtem bloků. Tento limit je také spjatý s velikostí bloku.

Na obrázku 2.2 je znázorněna struktura inode. V tomto obrázku jsou indirect bloky až 13tý a 14tý odkaz inode. V této práci je ale struktura inode zjednodušená a má pouze 5 přímých odkazů, 1 nepřímý odkaz první úrovně (odkaz 13 v obrázku) a 1 nepřímý odkaz druhé úrovně (odkaz 14 v obrázku).

Obrázek 2.2: Struktura inode Zdroj: https://en.wikipedia.org/wiki/Inode_pointer_structure

2.1.3 Bitmapa

Pro každý blok/ inode je v příslušné bitmapě jeden bit, který určuje zda-li je blok/ inode na té pozici obsazený.

2.1.4 Superblock

Mimo uchovávání metadat, jako například "podpis"tvůrce FS, uchovává umístění (adresy) ostatních částí. V superblocku se uchovávají adresy bitmap, inode a bloků. Je zde také zaznamenán počet bloků a velikost jednoho bloku.

2.2 Příkazy

Příkazy mají fungovat na principu stejnojmenných příkazů v systému Linux. Protože příkazy mají být implementovány nad zjednodušeným pseudo FS, tak některé příkazy mohou fungovat trochu jinak než v typickém Linuxu nebo mohou mít úplně jinou funkci (např. příkaz info). Většina příkazů má jeden nebo dva parametry, které odkazují na soubor nebo adresář ve FS. Všechny soubory a adresáře jsou zadány absolutní nebo relativní cestou, proto musí být FS schopný najít soubor z aktuální pozice i z root adresáře FS.

3 Programátorská dokumentace

Program je psán v jazyce C, využitím pouze standardních knihoven.

3.1 Moduly

Moduly do kterých je aplikace rozdělená.

- main spouštěcí modul programu
- general_functions poskytuje strukturu linked list a makra
- console modul spouští konzoli, kterou uživatel ovládá program. Rozkládá vstup na části a volá příslušné funkce
- fs_manager zpracuje vstup, který převezme od modulu console a volá obslužné funkce z modulu commands se zpracovanými vstupy
- commands vykonává funkce příkazů a provádí změny ve FS
- file_system poskytuje funkce manipulující s FS a použité FS struktury

3.2 Ukládání do adresáře

Adresář je inode, který má alokovaný právě jeden blok. Položky adresáře jsou ukládány do tohoto bloku jako struktura directory item, která uchovává inode ID jako int32_t a jméno inode s tímto ID, které je 12 znaků dlouhý buffer. Tedy 11 znaků dlouhé jméno a 12tý znak je ukončující '\0'.

3.3 Implementace příkazů

Všechny příkazy jsou implementovány v modulu commands. Každý příkaz využívá nějakou funkci z modulu file_system, aby vykonal akci nad FS.

3.3.1 cp

Prototyp: int copy(int32_t sparent, int32_t tparent, char* sname, char *tname). Vstupy funkce jsou jméno zdroje (sname) a cíle (tname) a ID adresářů ve kterých se tyto jména mají nacházet. Funkce hledá zdroj a cíl v adresáři podle jména a podle toho, zda úspěšně najde výsledek reaguje. Pokud sname neexistuje, funkce končí chybou. Na cíl funkce reaguje podle toho, zda-li tname existuje, je adresář nebo je soubor. Pokud tname neexistuje, vytvoří se v adresáři s inode ID tparent soubor se jménem tname. Pokud je tname adresář vytvoří se v něm soubor se jménem sname. Pokud je tname existující soubor, vymažou se data souboru a nahradí se daty souboru sname.

3.3.2 my

Prototyp: int move(int32_t sparent, int32_t tparent, char* sname, char *tname). Chová se podobně jako cp, ale funguje velmi odlišně. Protože není třeba zachovat původní soubor sname, tak příkaz jednoduše přesune/přejmenuje adresářovou položku sname do/ na tname.

3.3.3 rm

Prototyp: int remove_file(int32_t where, char *name). Hledá položku se jménem name v adresáři s inode ID where. Vrací chybu, pokud soubor není nalezen. Pokud je soubor nalezen, jsou vymazána data souboru a položka souboru z adresáře where.

3.3.4 mkdir

Prototyp: int make_directory(char *name, int32_t parent_nid). Načte inode s ID parent_nid, zkontroluje, zda-li jméno name již existuje a pokud neexistuje, tak vytvoří nový inode pro adresář a přidá položku s name do načteného adresáře.

3.3.5 rmdir

Prototyp: int remove_directory(int32_t node_id). Načte inode s ID node_id, zkontroluje, zda-li je adresář prázdny a následně uvolní blok, do kterého jsou ukládány položky a vynuluje inode s node_id.

3.3.6 ls

Prototyp: int list_dir_contents(int32_t node_id). Načte inode s ID node_id, pokud se jedná o adresář, načítá a vypisuje položky v něm uložené.

3.3.7 cat

Prototyp: int cat_file(int32_t where, char *name). Načte inode adresáře where a hledá v něm položku name. Po nalezení položky, vypíše její obsah, pokud se jedná o soubor. Načítá po velikosti bloku.

3.3.8 cd

Prototyp: int change_dir(int32_t target_id). Načte inode s ID target_id a pokud se jedná o adresář, nastaví globální proměnou position, která určuje aktuální pozici ve FS, na načtený inode.

3.3.9 pwd

Prototyp: int print_working_dir(). Funkce postupně prochází adresáře pomocí ".." (předchozí adresář), dokud nedojde do root adresáře. Průchodem ukládá každý prošlý adresář do linked listu a ten po dosažení root adresáře vypíše.

3.3.10 info

Prototyp: int node_info(int32_t where, char *name). Vypíše informace o adresáři nebo souboru name nacházející se v adresáři s inode ID where.

3.3.11 incp

Prototyp: int in_copy(char *source, int32_t t_node, char *source_name, char *target_name). Načte soubor z uložiště mimo FS této práce a zkopíruje data tohoto souboru do pseudo FS. Zdroj souboru je source a source_name je pouze název souboru v případě, že soubor byl zadán cestou. Dále je načten inode s ID t_node, který by měl adresář, ve kterém se hledá položka target_name. Příkaz reaguje stejně jako cp na existenci a typ souboru/ adresáře target_name.

3.3.12 outcp

Prototyp: int out_copy(int32_t where, char *name, char *target). Plní opačnou funkci k incp. Tedy kopíruje soubor se jménem name v adresáři s inode ID where do souboru target, který se nachází mimo pseudo FS.

3.3.13 load

Prototyp: void load(char *file). Tento příkaz není implementován v modulu commands. Funkce načte soubor file a provádí příkazy, které jsou v souboru uloženy. Formát souboru je jeden příkaz na řádku. Tato funkce je implementována v modulu console, protože musí rozložit načtený vstup a volat příslušné obslužné funkce.

3.3.14 format

Prototyp: int format(char *size). Je druhý příkaz, který není implementovaný v modulu commands, ale je implementován v modulu fs_manager. Jako argument je očekáváno číslo s jednotkami (např. 100MB). Po převedení jednotek na číslo, se začne vytvářet FS do souboru, který byl zadán jako argument programu. Nejdříve se vytvoří struktura superblock, do které jsou spočítány adresy počátků ostatních částí FS. Adresy jsou počítány nejdříve pomocí inkrementu 1:5. Tedy 1B do bitmapy inode (8 inode v každém inkrementu) ku 5B do bitmapy bloků (tedy 40 bloků). Pokud již není možné do zadané velikosti FS vložit tento inkrement je zbytek místa doplněn bloky po 8 (tedy 1B v bitmapě bloků). Postupně se potom zapisují data do souboru. Nejdříve se zapíše superblock, poté první byte inode bitmapy, kde se první inode rovnou inicializuje jako zabraný. Po doplnění 0 do začátku bitmapy bloků, je stejně jako u inode bitmapy první blok inicializovaný a poté doplněn 0 do inode adresy. Poté je inicializován root inode s ID 1 a zapsán do souboru. Tato inode struktura je poté vynulována a dále zapisována do souboru do dosažení adresy bloků. Na začátku adresy bloků jsou inicializovány adresářové položky"."a".."root adresáře a zbytek souboru je doplněn nulami do spočítané velikost.

3.3.15 slink

Prototyp: int symbolic_link(int32_t src, int32_t par, char *name). Vytvoří nový inode, který ukazuje na inode ID src, pomocí direct1. Tento inode je uložen pod jménem name do adresáře s inode ID par. Podle definice se tedy jedná o "smart link", protože link je vázaný na inode ID, tedy funguje i při přesunutí linku do jiného adresáře nebo přejmenování zdrojového souboru/ adresáře. "Symbolic link" pouze ukazuje na položku v adresáři a při přesunutí nebo přejmenování zdrojového souboru/ adresáře, je link rozbit.

4 Uživatelská dokumentace

4.1 Přeložení a spuštění programu

Jedná se o konzolovou aplikaci. Se zdrojovými soubory je přidán i **makefile**. Požadavky jsou překladač **gcc** a příkaz **make**. Přeložení aplikace je tedy velmi jednoduché. Stačí zavolat příkaz **make** v adresáři s **makefile**.

Po provedení příkazu **make** je vytvořen spustitelný soubor **runfs**. Tento soubor požaduje právě jeden parametr, který odkazuje na soubor, kde bude vytvořen pseudo FS.

4.2 Příkazy

Všechny argumenty příkazů mohou být zadány absolutní nebo relativní cestou.

- cp s1 s2 zkopíruje soubor s1 do/ na s2 (s2 může být adresář i soubor)
- mv s1 s2 přesune soubor s1 do/ na s2 (pokud s2 existuje, soubor s2 je odstraněn, lze také využít k přejmenování)
- rm s1 smaže soubor s1
- mkdir a1 vytvoří adresář se jménem a1
- rmdir a1 smaže adresář se jménem a1
- ls a1 vypíše obsah adresáře a1
- cat s1 vypíše obsah souboru s1
- cd a1 změní aktuální cestu do adresáře a1
- pwd vypíše aktuální cestu
- info s1/ a1 vypíše informace o souboru/ adresáři s1/ a1
- incp s1 s2 zkopíruje soubor s1 z pevného disku do adresáře/ souboru s2 v pseudo FS

- outcp s1 s2 zkopíruje soubor s1 z pseudo FS do s2 na pevném diku
- $\bullet\,$ load s
1 načte soubor s 1 z pevného disku a vykonává příkazy z tohoto file
- format xxxYY- formátuje soubor na pseudo FS, xxx je číslo a YY jsou jednotky (př. 100MB)
- $\bullet\,$ slink s
1 name vytvoří symbolický link se jménem "name" ukazující na s
1
- exit ukončí program

5 Závěr

Cílem práce bylo implementovat file system založený na inode a některé základní příkazy pro užití a testování tohoto FS. Oproti reálnému FS využívající inode je ale práce zjednodušena.

Práce je stabilní a příkazy z většiny fungují jako příkazy systému Linux. Největší rozdíl je u příkazu info, který má kompletně jinou funkci v Linuxu než v této práci. Příkazy incp a outcp nejsou běžné Linuxové příkazy. A nakonec příkaz slink je ve skutečnosti spíše "smart link" než "symbolic link" (více v sekci 3.3.15).

Ovšem i přes správnou funkci jsou na práci věci, které by se daly vylepšit. Jedná se především o výkonnostní vylepšení. Příkladem může být přepisování souboru některým z příkazů jako mv/ cp. Ve stávající implementaci, pokud cílový soubor existuje, tak jsou nejdříve odstraněny všechny reference na bloky dat tohoto souboru a pak jsou znovu přiděleny nové bloky. Toto je ovšem poměrně neoptimální řešení, na příklad proto, že pokud bude zdrojový soubor větší než původní, tak není nutné odstranit všechny reference a znovu přidělit potřebný počet bloků. Stačilo by pouze přidat počet chybějících bloků, aby bylo možné uložit zdrojový soubor a přepsat již alokované bloky.